

IMPULSIVITAT-REFLEXIVITAT

- Els nens impulsius han demostrat, quasi sempre, tenir un pitjor rendiment acadèmic i més problemes d'aprenentatges que els reflexius.
- En la definició clínica del trastorn per dèficit atencional amb hiperactivitat en la infància s'entén que aquest trastorn es caracteritza per la presència de sobreactivitat motora, dèficit d'atenció i comportament impulsiu.
- Els impulsius (ràpids-inexactes) són ansiosos, sensibles i vulnerables a les situacions d'estrès.
- Els seu comportament caracteritza al nen que el presenta com: inquiet, distret, inconstant en el seu treball, poc disposat a guardar el torn, tendència a activitats físiques arriscades, incapaç de pensar abans d'actuar, amb tendència a interrompre les activitats dels demés,..... etc.
- Aquesta simptomatologia inclou aspectes de comportament social, així com aspectes de caràcter més cognitiu.
- Segons alguns estudis, demostren que l' excés d'activitat motora, les conductes disruptives i la impulsivitat estan íntimament relacionades en el cas de la hiperactivitat.

PAUTES PER AFAVORIR ELS APRENTATGES ESCOLARS.

- Les instruccions directes, personalitzades i freqüents associades a la informació sovint dels èxits o errades i acompanyat del reforç social sovintejat provocarà millores del rendiment.

De cara a les tasques escolars:

- Cal sobrevalorar el èxits i minimitzar els fracassos. Els impulsius tenen la necessitat d'evitar els fracassos donat que s'atribueixen una certa incapacitat o inseguretad cap a les noves tasques. (Provablement adquirida a través d'experiències prèvies).
- El nen impulsiu, a mida que avança en la seva tasca, s'adona que els errors superen els encerts, això li provoca l'augment del nivell d'ansietat fins arribar a nivells desadaptatius. En aquest moment es provable que la feina adquireixi un caràcter aversiu i que per això les respostes precipitades siguin reflex d'una conducta d'evitació. Els nivells d'ansietat i els factors de motivació influeixen sobre qualsevol tasca de rendiment, però en el fons el que realment condiciona el comportament d'aquests nens sobre aquestes feines no és tant la confiança inicial que pugin tenir o no en sí mateixos, com el fet de disposar i elegir estratègies d'actuació que pugui crear o mantenir aquesta confiança.